

DECRET nr. 24 din 30 ianuarie 1970

privind depunerea unei cauțiuni și înlocuirea, în anumite cazuri, a executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi*)

EMITENT

• CONSILIUL DE STAT

Publicat în **BULETINUL OFICIAL nr. 3 din 31 ianuarie 1970**

Data intrării în vigoare 31-01-1970

Abrogat de LEGE Nr. 108 din 3 octombrie 1992 la data 08-10-1992

Notă *) Acest decret a devenit [Legea nr. 9/1970](#).

EXPUNERE DE MOTIVE

În Legea privind regimul străinilor în Republica Socialistă România s-a prevăzut, printre altele, o dispoziție potrivit căreia străinii care nu au domiciliul în România și sînt învinuiți sau inculpați într-o cauză penală pot părăsi țara, dacă depun cauțiunea prevăzută de lege. Avînd în vedere ca reglementarea procedurii de stabilire, depunere și restituire a cauțiunii este în strînsă legătură cu dispozițiile [Decretului nr. 330/1966](#), care prevăd posibilitatea de înlocuire a executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi pentru persoanele care au domiciliul în străinătate și au savîrsit infracțiuni pe teritoriul țării, s-a adoptat alăturatul decret, menit să înlocuiască [Decretul nr. 330/1966](#) și să reglementeze atît posibilitatea înlocuirii în anumite cazuri a executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi, cît și procedura stabilirii, depunerii și restituirii cauțiunii.

Decretul menține în linii generale reglementarea prevăzută în [Decretul nr. 330/1966](#) în ceea ce privește înlocuirea executării pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi, aducîndu-i însă unele îmbunătățiri, în scopul largirii posibilităților de aplicare a dispozițiilor sale. Astfel, potrivit decretului, înlocuirea executării pedepsei închisorii se poate dispune în cazul în care pedeapsa aplicată este de cel mult 10 ani închisoare, iar nu de cel mult 7 ani închisoare, cum se prevede în [Decretul nr. 330/1966](#). Totodată înlocuirea pedepsei închisorii prin obligarea la plata unei amenzi poate fi dispusă la cererea inculpatului, chiar de judecătoria sau tribunalul care judecă în prima instanță, situație care nu este prevăzută de [Decretul nr. 330/1966](#).

S-a urmărit ca în toate cazurile reglementate în decret să se asigure controlul jurisdicțional asupra modului în care sînt soluționate cererile de înlocuire a executării pedepsei; de aceea s-a prevăzut dreptul inculpatului de a face asemenea cerere în fața primei instanțe și a instanței de executare, iar nu și în fața instanței de recurs.

Potrivit decretului, cauțiunea se poate incuviinta, în faza urmăririi penale sau a judecății în prima instanță, la cererea învinuitului sau inculpatului, dacă acesta este un străin care nu domiciliază în România și a savîrsit pe teritoriul țării o infracțiune pedepsită de lege cu închisoare de cel mult 10 ani.

Decretul prevede, de asemenea, ca înlocuirea executării pedepsei închisorii se dispune din oficiu, în cazul în care s-a depus cauțiunea, iar pedeapsa pronunțată nu poate fi pusă în executare din cauza că cel condamnat a părăsit țara. Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Articolul 1

În procesul penal în care este învinuit sau inculpat un străin care nu are domiciliul în România, pentru o infracțiune săvîrșită pe teritoriul țării și pedepsită de lege cu închisoare de cel mult 10 ani, procurorul în faza urmăririi penale, sau judecătoria ori tribunalul care judecă în prima instanță, poate incuviinta, la cererea învinuitului sau inculpatului, depunerea unei cauțiuni care să asigure, în caz de condamnare, executarea pedepsei, plata despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare.

Cauțiunea pentru asigurarea executării pedepsei se stabilește în raport cu durata maxima a pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvîrșită, fixîndu-se ca echivalent al unei zile de închisoare o sumă de la 25 la 300 lei, iar cauțiunea pentru asigurarea plății despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare se stabilește prin apreciere, în raport cu datele aflate la dosarul cauzei.

Dacă strainul a contractat o asigurare de răspundere civilă, garantarea plății despăgubirilor civile și a cheltuielilor judiciare, stabilite în condițiile alineatului precedent, se poate face printr-o declarație a Administrației Asigurărilor de Stat, în nume propriu sau în calitate de mandatară a unei organizații de asigurare din străinătate cu privire la plata acestor sume, în acest din urmă caz cu obligația de a urmări executarea garanției.

Articolul 2

Împotriva ordonanței date de procuror se poate face plîngere. Plîngerea se rezolvă de procurorul șef al unității, iar în cazul cînd ordonanța este dată de procurorul șef, plîngerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

Încheierea instanței poate fi atacată separat cu recurs.

Cererile prevăzute în alineatele de mai sus se soluționează cu precădere.

Articolul 3

Dacă împotriva învinutului sau inculpatului căruia i s-a încuviințat depunerea cauțiunii au fost luate măsuri preventive, procurorul sau instanța va dispune, prin ordonanța ori încheiere, după caz, revocarea acestor măsuri după primirea chitanței de depunere a cauțiunii și, dacă este cazul, a declarației asigurătorului.

Articolul 4

În cazul condamnării la pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani a unui străin care nu are domiciliul în România și a savirsit infracțiuni pe teritoriul țării, instanța poate dispune înlocuirea executării pedepsei prin obligarea la plata unei amenzi.

Amenda care înlocuiește executarea pedepsei se stabilește fixându-se ca echivalent al unei zile de închisoare o sumă de la 25 la 300 lei. Cuantumul amenzii se stabilește, după caz pentru întreaga pedeapsa pronunțată sau pentru restul pedepsei de executat.

Articolul 5

Înlocuirea executării pedepsei închisorii poate fi dispusă, la cererea inculpatului, de judecătoria sau tribunalul care judeca pricina în prima instanță, prin sentința de condamnare.

În caz de neîndeplinire a obligației de plată a amenzii care înlocuiește executarea pedepsei ori a despăgubirilor civile sau a cheltuielilor judiciare, instanța de executare procedează la punerea în executare a pedepsei închisorii, precum și a celorlalte dispoziții din hotărîrea de condamnare, în condițiile prevăzute de lege.

Dispozițiile art. 1 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 6

Înlocuirea executării pedepsei închisorii poate fi dispusă și după rămînerea definitivă a hotărîrii de condamnare, înainte de a se fi început executarea pedepsei sau în timpul executării acesteia, de instanța de executare sau, după caz, de instanța în a carei rază teritorială se afla locul de deținere, corespunzătoare în grad instanței de executare.

Sesizarea instanței se face prin cererea condamnatului, care trebuie să facă dovada ca a plătit integral despăgubirile civile și cheltuielile judiciare la care a fost obligat prin hotărîrea de condamnare. Dispozițiile art. 1 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Condamnatul se citează cînd instanța considera necesar. Condamnatul arestat este citat în toate cazurile și este adus la judecata cînd instanța considera necesară prezenta acestuia.

Sentința este supusă recursului.

În cazul în care cererea condamnatului a fost introdusă înainte de începerea executării pedepsei, instanța de executare poate dispune suspendarea executării pedepsei pînă la soluționarea definitivă a cererii.

Dacă s-a dispus înlocuirea executării pedepsei, dispozițiile art. 5 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Dacă înlocuirea executării pedepsei a fost dispusă în timpul executării pedepsei, condamnatul este pus în libertate după depunerea la instanța a chitanței de achitare a amenzii.

Articolul 7

În cazul în care s-a depus o cauțiune, iar hotărîrea de condamnare prin care s-a pronunțat pedeapsa închisorii nu poate fi pusă în executare deoarece condamnatul a părăsit țara, instanța de executare dispune din oficiu, fără citarea condamnatului, înlocuirea executării pedepsei.

Sentința este supusă recursului.

Articolul 8

În toate cazurile, la rezolvarea cererii de către instanța, precum și atunci cînd instanța dispune din oficiu înlocuirea executării pedepsei, participarea procurorului este obligatorie.

Articolul 9

În cazul în care s-a depus o cauțiune și ulterior s-a dispus scoaterea de sub urmărire sau încetarea urmăririi penale, ori s-a pronunțat încetarea procesului penal sau achitarea, ori condamnatul a început executarea pedepsei, iar cel care a depus cauțiunea nu a fost obligat să plătească despăgubiri civile și cheltuieli judiciare, procurorul sau instanța, prin ordonanța sau hotărîre, dispune restituirea cauțiunii.

Dacă cel care a depus cauțiunea a fost condamnat la amenda penală sau obligat la plata amenzii care înlocuiește executarea pedepsei închisorii, la despăgubiri civile ori cheltuieli judiciare, iar suma depusă drept cauțiune depășește cuantumul acestora, procurorul sau instanța, prin ordonanța sau hotărîre, dispune ca diferența să se restituie celui în drept.

Articolul 10

Sumele datorate drept cauțiune sau amenda care înlocuiește executarea pedepsei se depun la Banca Română de Comerț Exterior în lei proveniți din schimb de valută făcut în acest scop la cursurile în vigoare pentru operațiunile necomerciale. Tot astfel se va proceda și privitor la sumele datorate drept despăgubiri civile și cheltuieli judiciare, afară de cazul în care Administrația Asigurărilor de Stat a garantat plata în nume propriu.

Restituirea sumelor, în cazurile prevăzute de art. 9, se va face în valută la cursul la care s-a efectuat schimbul în lei pentru depunerea lor.

Articolul 11

În cazul în care executarea pedepsei închisorii a fost înlocuită cu obligarea la plata unei amenzi, termenul de reabilitare curge de la data achitării amenzii.

Articolul 12

Sînt considerați străini în sensul prezentului decret cetățenii străini și persoanele fără cetățenie.

Articolul 13

Dispozițiile prezentului decret se aplică și în cauzele care se afla în curs de urmărire sau judecata, precum și în cele soluționate prin hotărîri definitive.

Articolul 14

[Decretul nr. 330/1966](#) privind înlocuirea executării unor pedepse privative de libertate se abroga.
